

سوال 1 و 4 مورد الف در amirrezavishtehHw4.pdf است

2)

توضیح روش:

این روش بر اساس واریانس بین کلاسی عمل میکند:

ما میانگین هر دسته را بدست آورده که اختلاف به توان دوی این میانگین ها را واریانس بین دسته ای میگوئیم و هرچه این میانگین ها اختلاف بیشتری داشته باشند، نشان دهنده این است که عدد **threshold** ما عدد بهتری بوده و معیار **Gaussian otsu** عدد بزرگتری خواهد شد.

فرمول:

این روش بدین صورت است که وزنه های دو دسته که تعداد اعضای آن دسته نسبت به کل اعضا است، در هم ضرب شده و حاصل در توان دوی اختلاف میانگین دو دسته ضرب می شود. برای حالتی که میانگین هر دو دسته بالا باشند یعنی اختلافشان نزدیک به صفر شود، این معیار نزدیک صفر می شود که این یعنی مقدار خوبی برای **threshold** انتخاب نکردیم.

الف) ما در **otsu** باید واریانس را برای تمام 256 سطح روشنایی محاسبه کنیم پس سرعت **Gaussian otsu** همواره بیشتر است زیرا اگر **threshold** را تغییر دهیم، بدست آوردن میانگین جدید دسته ها با کم و زیاد کردن مقادیری که از دسته سمت راست کم شد و به دسته چپی اضافه شد، قابل محاسبه است.

دقت: معیار **otsu** معیار مناسب تری است زیرا حداقل واریانس بین دو گروه است اما دقت **Gaussian otsu** وابسته به تفاوت بیتر میانگین دو دسته است در حالتی که دو حالت یا دو **mode** داشته باشیم بیشتر است، منظور از **mode** محدوده ای است که هیستوگرام مقادیر زیادی دارند. همچنین اگر عکس ما دارای **background** و **foreground** باشد، الگوریتم **otsu** مقدار **threshold** صفر میدهد. و در باقی موارد یعنی اکثرا **otsu** بهتر است.

ب) بله، زیرا بیشینه شدن واریانس بین کلاسی بدین معناست که اختلاف میانگین دو دسته بیشتر است که این یعنی دو دسته ما با کاملاً با این **threshold** از هم جدا شده اند یعنی یکسری دسته ای با مقادیر بزرگ یا روشن اند و دیگری با مقدار کم یا تیره اند و چون **thresholding** به درست است پس هر دسته داده پرت ندارد و در نتیجه واریانس درون آن کلاس کمینه است.

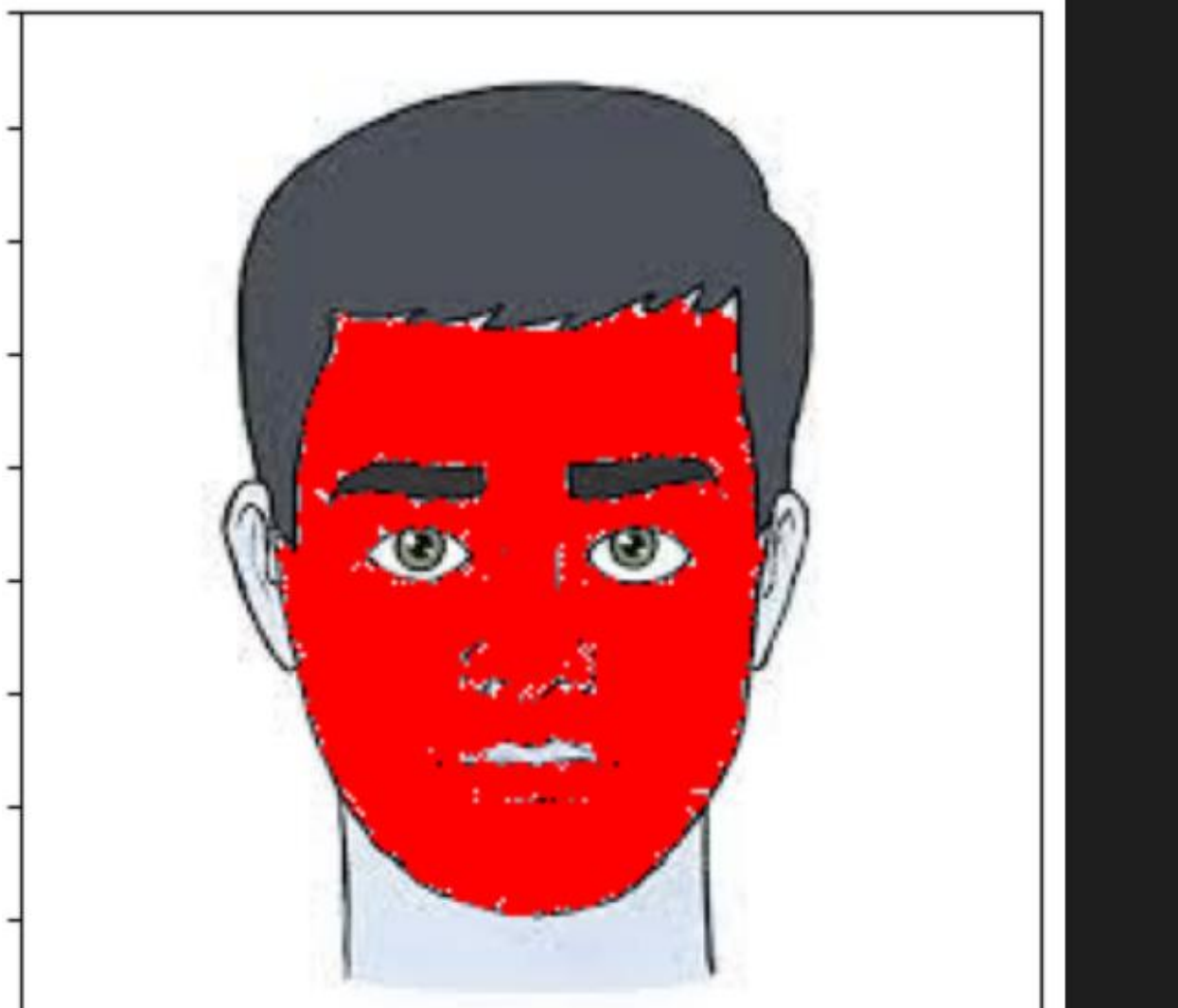
3)

در این سوال ما ابتدا یک seed میگیریم و سپس با الگوریتم dfs همسایگی 8 تایی آنرا تا جایی که نقطه شبیه آن در استک وجود دارد گسترش میدهیم معیار شباهت را در تابع دیگری اندازه گرفتیم که در واقع اختلاف میانگین rgb نقاط است

```
def compare(seed, pixel):  
    a = np.mean(seed)  
    b = np.mean(pixel)  
    t = 10  
    if max(a,b) - min(a,b) <= t:  
        return True  
    return False
```

```
while len(stack)>0:  
    currentNode = stack.pop() # Get the top node from the stack  
    # visited.add(currentNode)  
    visited[currentNode[0], currentNode[1]]=1  
    if compare(image[seed[0],seed[1]], image[currentNode[0], currentNode[1]]):  
        cv2.circle(segmented_image, [currentNode[1],currentNode[0]], 1, (255,0,0), 1)  
        neighbors = [[currentNode[0]-1, currentNode[1]], [currentNode[0]+1,currentNode[1]],  
                     [currentNode[0], currentNode[1]-1],[currentNode[0],currentNode[1]+1],  
                     [currentNode[0]-1, currentNode[1]-1],[currentNode[0]+1, currentNode[1]+1],  
                     [currentNode[0]-1, currentNode[1]+1],[currentNode[0]+1, currentNode[1]-1]  
                    ] # Get the neighbors of the current node
```

نتیجه:

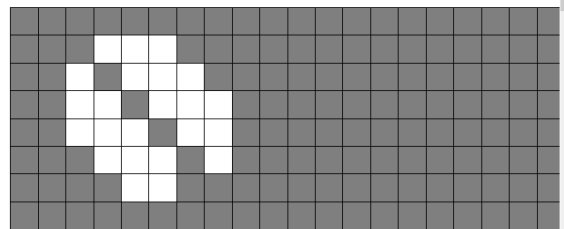
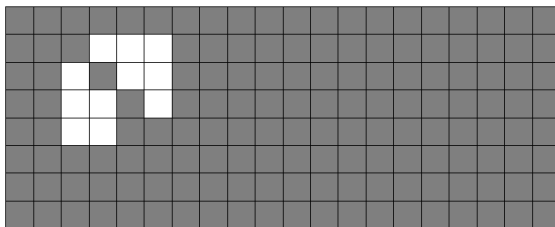
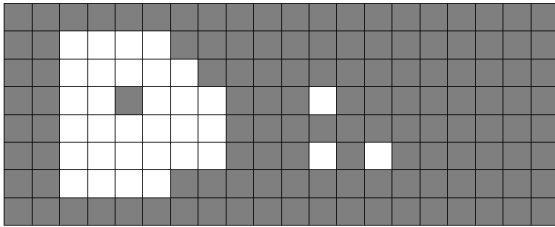

همانطور که دیده میشود چهره شخص به خوبی تشخیص داده شده

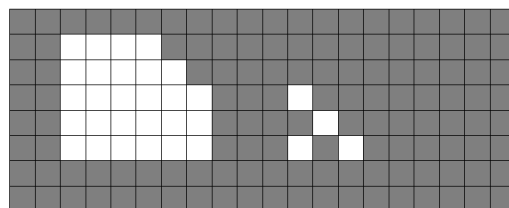
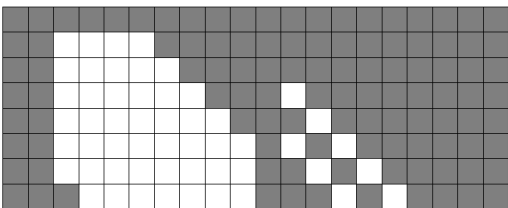
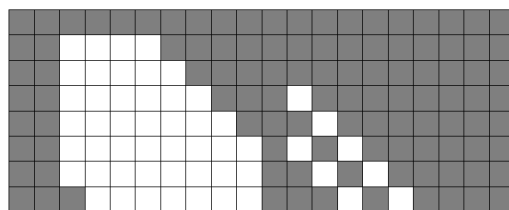
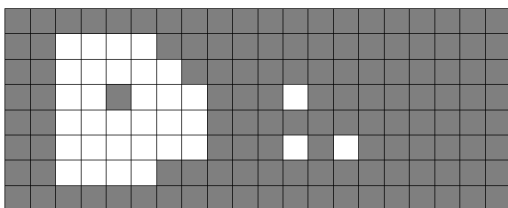
4)
(الف)

ب)

باز:

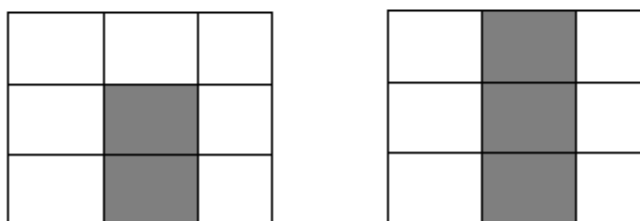
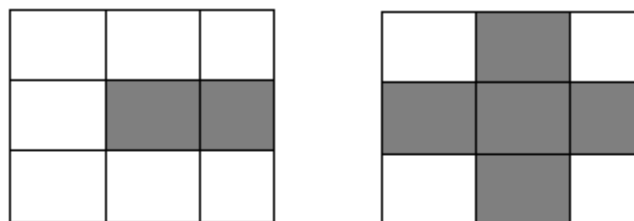
پسته:

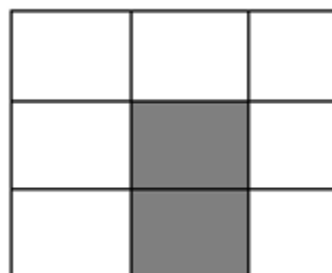
5)

الف:

در شکل من سیاه=1 و سفید=0 در نظر گرفتم

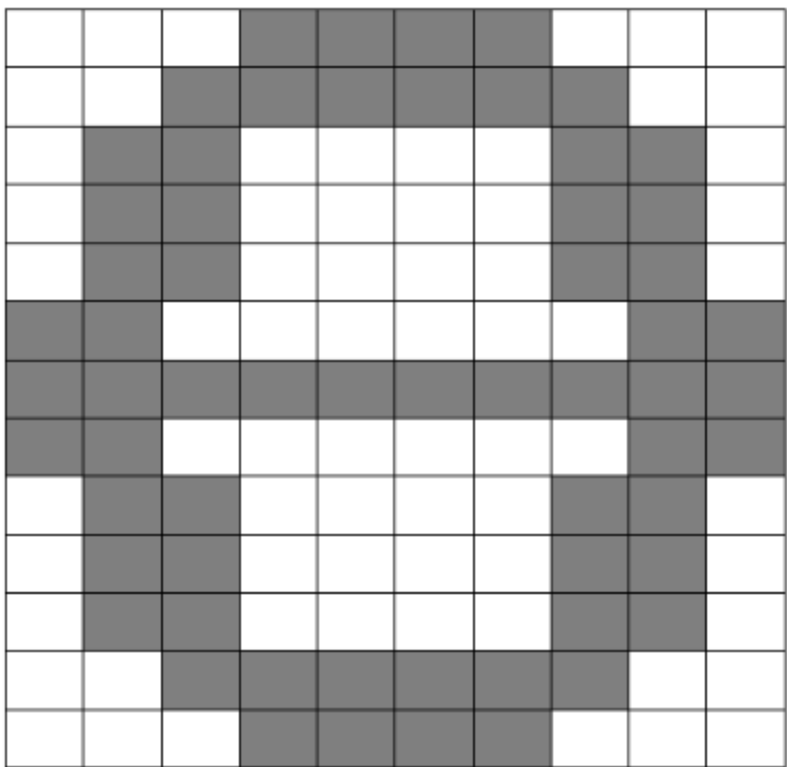

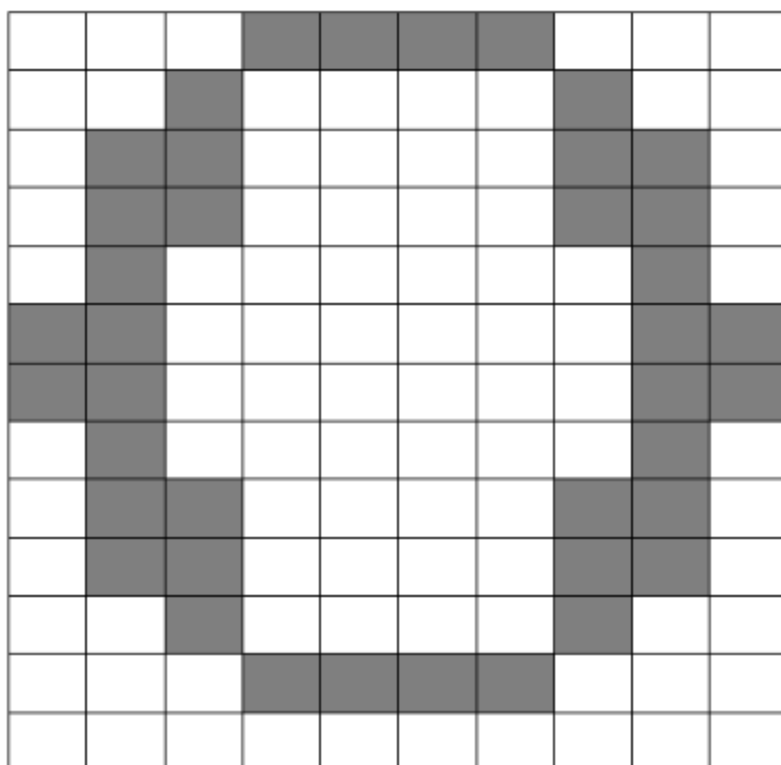
اول میدانیم که باید عملگر باز را استفاده کنیم زیرا میخواهیم پیکسل های اصلی باقی بماند و جزییات خط وسط حذف شود با آزمایش کردن کرنل ها میفهمیم کرنل زیر مناسب است

این به این علت است که در عملگر باز اگر کرنل زیر مجموعه آن بخش عکس باشد کل یک های کرنل در تصویر هم یک میماند پس این کرنل در واقع خط وسط را تنها حذف میکند :

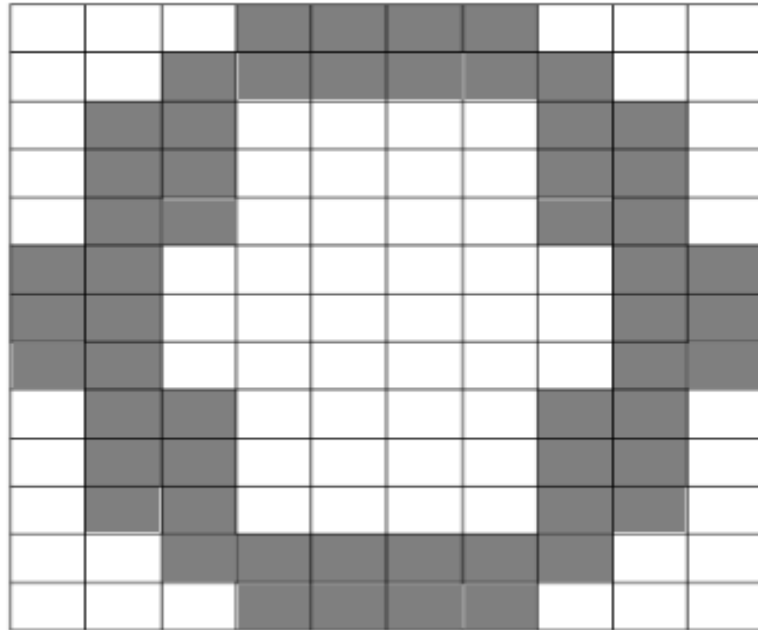
سایش :

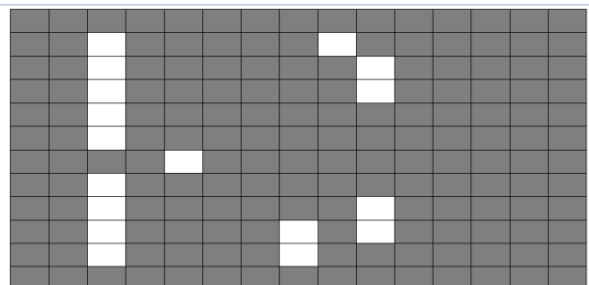
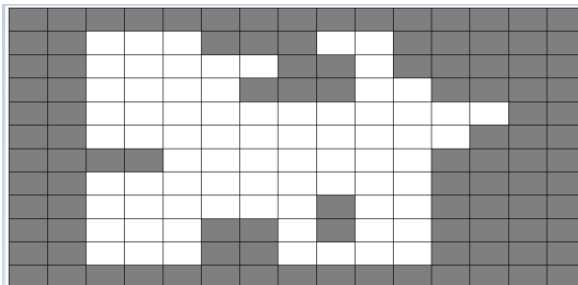
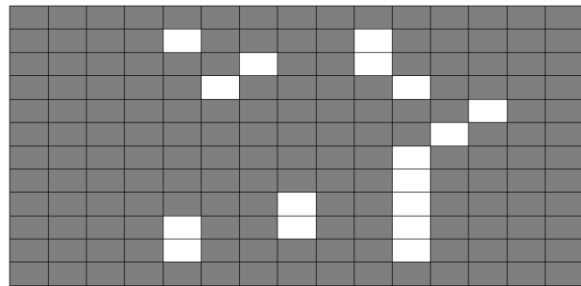
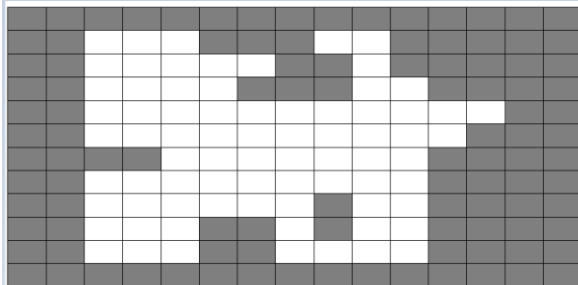
نتیجه سایش که در بالا آمده را گسترش می‌دهیم:

همانطور که میبینید خط وسط حذف میشود:

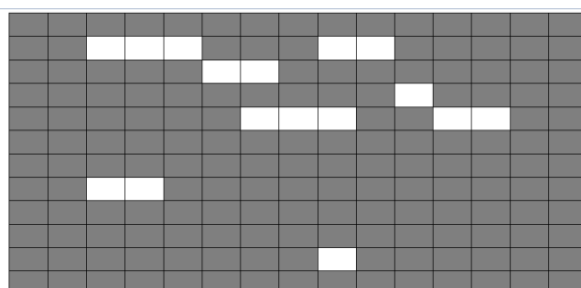
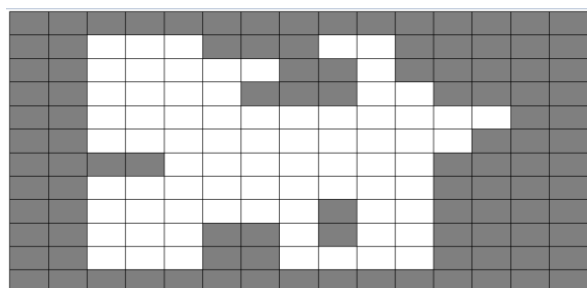
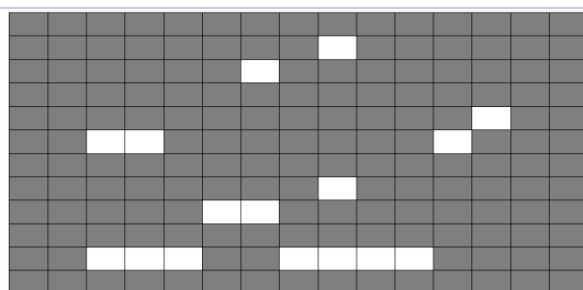
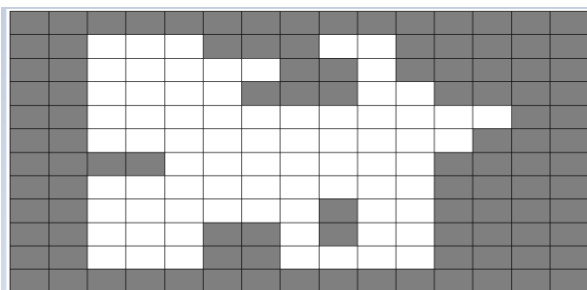

(ب)

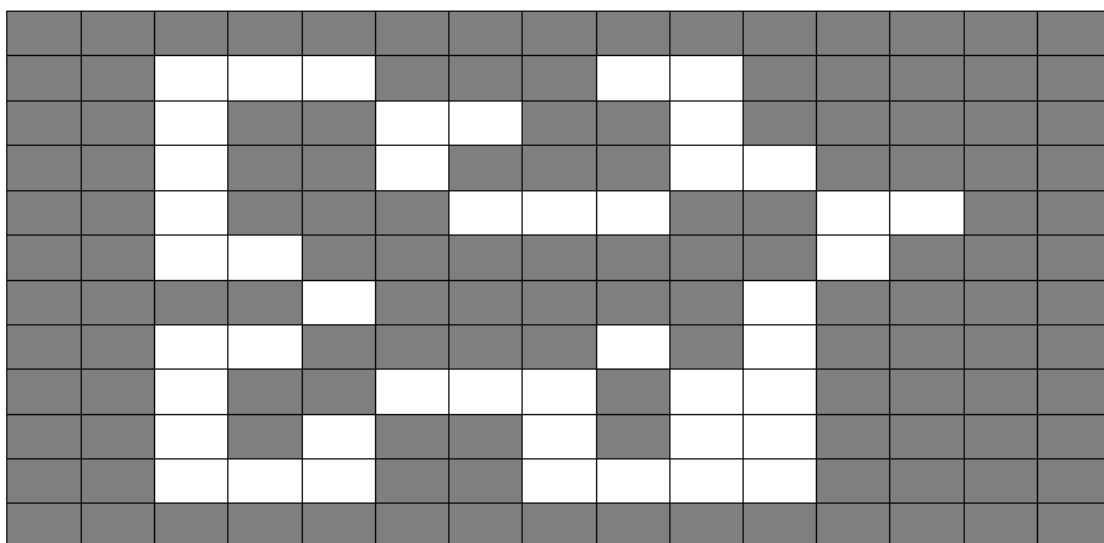
ابیتدا تک تک مرز ها را می یابیم و بعد انها را اجتماع میگیریم:

نتیجه نهایی :

6)

```

'''
pad_height = kernel.shape[0] // 2
pad_width = kernel.shape[1] // 2

image=np.pad(img,((pad_height, pad_height), (pad_width, pad_width)), mode='reflect')
img_dialated = np.zeros(image.shape)
row_image,col_image= image.shape
kernel=np.rot90(kernel,2)
for i in range(1,row_image-pad_width):
    for j in range(1,col_image-pad_height):
        sample=image[i-pad_width:i+pad_width+1,j-pad_height:j+pad_height+1 ]
        dilation = np.max(np.multiply(sample, kernel))
        img_dialated[i,j]=dilation

return img_dialated[pad_width:row_image-pad_width,pad_height:col_image-pad_height]
'''

```

MagicP

در عملگر گسترش ما ابتدا کرنل را 180 درجه میچرخانیم و بعد کرنل را روی عکس دارای پدینگ حرکت می‌دهیم اگر بعد از ضرب شدن آن بخش تصویر و کرنل حداقل یک پیکسل یک بود یعنی یک اشتراک داشتند و باید مکس آنها هم یک شود و بعد پیکسل مرکزی را یک می‌کنیم

```

pad_height = kernel.shape[0] // 2
pad_width = kernel.shape[1] // 2

image=np.pad(img,((pad_height, pad_height), (pad_width, pad_width)), mode='reflect')
img_erod = np.zeros(image.shape)
row_image,col_image= image.shape
for i in range(1,row_image-pad_width):
    for j in range(1,col_image-pad_height):

        sample=image[i-pad_width:i+pad_width+1,j-pad_height:j+pad_height+1 ]
        erod =np.min(sample[kernel==1])

        img_erod[i,j]=erod

return img_erod[pad_width:row_image-pad_width,pad_height:col_image-pad_height]
'''

```

MagicP

در سایش باید کرنل و عکس دقیقا برابر باشند برای اعمال این مسئله بین پیکسل هایی که در کرنل یک اند در آن بخش عکس می‌نیم می‌گیریم با این کار اگر حتی یک پیکسل هم متفاوت باشد حاصل صفر میشود

image 4

dilate of image 4

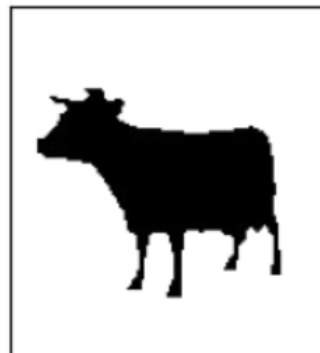

image 4

erode of image 4

در گسترش پیکسل های سفید گسترش می یابند که باعث کوچک تر شدن ناحیه سفید تصویر میشود و در سایش ناحیه سیاه کمی بزرگتر میشود